

CHÙM THƠ BÙI BẢO TRÚC (4 Bài)

Trở về căn nhà cũ ở Sài Gòn

gửi các con

Hồi căn nhà của ta thời tuổi trẻ
Của những chiều mưa buồn gõ xuống mái tôn
Những buổi sáng nắng lùa qua khe cửa
Vẫn theo ta những đêm tuyết mịt mù

Hãy ngỏ cửa, đêm nay ta trở lại
Cánh cửa ơi có còn nhớ nhau không?
Chiếc chìa khóa năm xưa ta làm gãy
Mấy chục năm trời trên cổ vẫn tồn ten

Này buổi tối, cứ nằm yên ở đó
Đèn ơi đèn, đừng trở dậy đêm nay
Ta nhớ kỹ ở đây là chiếc ghế
Tủ sách ngày xưa đứng ở chỗ này

Chiếc bàn viết chắc còn nguyên trong góc
Những đêm buồn ngồi dậy viết lãng nhãng
Giấy mực ơi, biết có còn trong hộp
Hãy ra đây, nói tiếp chuyện văn chương

Ở dưới bếp vẫn những đồ thân thiết
Bể nước mưa ngày đó phải nằm đây
Chiếc ống máng vẫn lạnh tanh mùi thiếc
Từ bếp này xưa khói ấm xa bay

Vòng trở lại là chiếc cầu thang gỗ
Ta vẫn thường rón rén tối về khuya
Ở trên gác, nơi các con ta ngủ
Mấy chục năm rồi, mùi chúng vẫn đâu đây

Phòng bên cạnh ta đã nằm đêm cuối

**Ngó trần nhà mà nước mắt rưng rưng
Ngoài cửa sổ lao xao giàn bông giấy
Cỏ cây ơi, phút chốc đã như sương**

**Đêm còn tối trên tàng cây trứng cá
Ta phải đi, buổi sáng sắp lên
Căn nhà cũ sẽ bỗng đầy người lạ
Đường sá xác xơ, thành phố cũng thay tên.**

Bùi Bảo Trúc

Gửi căn nhà cũ

**Hãy tưởng tượng khi bước vào cuối ngõ
Căn nhà xưa rêu phong kín tường vôi
Khung cửa sắt sơn đã bong lỗ chỗ
Chìa khóa mòn trong ổ bỗng reo vui**

**Hãy tưởng tượng trong hộp thư ngoài cửa
Mấy bức thư đọng lại những năm qua
Một tấm thiệp báo tin người yêu nhỏ
Đã tìm ra hạnh phúc dưới trời xa**

**Hãy tưởng tượng trong khu vườn thuở trước
Cây ngọc lan ngày đó đã ra hoa
Mấy bụi trúc và một hàng thược dược
Mùi đất thơm cơn mưa nhỏ đầu mùa**

**Hãy tưởng tượng khi bước chân lên gác
Bàn ghế còn nguyên, sách vở còn bày
Bỗng nghe thoáng tiếng mưa khuya đìu dặt
Những giọt buồn rơi mãi xuống đêm nay**

**Hãy tưởng tượng đêm sẽ nằm nghe gió
Trên chiếc giường thân thiết mấy năm xưa
Mấy con muỗi nhận ra người bạn cũ
Chú thạch sùng trong vách cũng bò ra**

**Hãy tưởng tượng trở về nơi hẹn cũ
Thăm hàng sao và bể nước đầy mây
Trên ghế đá vọng âm lời tình tự
Nét chữ mờ quấn quýt vẫn còn đây**

**Hãy tưởng tượng buổi chiều ra ngồi quán
Bạn cũ tới đây, đủ mặt cố tri
Đăm ba đứa biệt tăm trong thời loạn**

Đã trở về cùng khật khưỡng vài ly

**Hãy tưởng tượng lại đi trên đường cũ
Những lều đường đá lát lá me non
Thời trốn học lang thang trên vỉa phố
Sách trong tay, mộng ước chất đầy hồn**

**Hãy tưởng tượng ghé vào thăm tên bạn
Bắc ghế ra ngồi đọc lại Đường thi
Trên căn gác năm xưa trăng vẫn sáng
Nhớ Hạc Vàng từ thuở mới bay đi**

**Và tưởng tượng vừa tan cơn mộng dữ
Bạn bè xưa, người tình cũ về đây
Căn gác nhỏ của một thời sách vở
Vẫn còn nguyên, cơn ác mộng xa bay.**

Bùi Bảo Trúc

Gửi người sắp rời Sài Gòn

**Em Sài Gòn, bao giờ em đi
nhớ mang theo chút trời và chút đất
tắm trong mái tóc
nhớ mang theo chút gió, chút mưa
chút nắng mùa hạ
gói trong vạt áo
nhớ mang theo tiếng guốc trên đường về học
những chiều tan trường
những bàn tay thơm
và những trang sách
cất trong ngăn kéo bàn học từ mấy chục năm nay**

**Em Sài Gòn, bao giờ em đi
nhớ mang cho anh miếng môi
miếng mắt
miếng tóc
miếng đồng tiền
miếng cầm chẻ, miếng nốt ruồi duyên
miếng chanh chua, miếng hay hờn, miếng làm cao, miếng điệu
miếng ngúng và miếng nguẩy, miếng mắc cỡ, miếng bày đặt
miếng nguýt, miếng lườm, miếng làm lành, miếng nói mát...**

**Em Sài Gòn bao giờ em qua đây
làm ơn mang theo chút bụi đường tội nghiệp**

chút thổ mộ khốn khổ
chút xích lô nhọc nhằn
chút xe lam chật chội khói mù
và chút xe buýt ngọt thở buổi chiều
chút xe lô mệt mỏi qua cầu

Em yêu dấu bao giờ em đi
mang cho anh miếng nước mía Viễn Đông
mang cho anh miếng đậu đỏ bánh lọc
mang cho anh miếng bò khô, miếng bò bía, miếng bia 33
miếng chanh muối, miếng bánh cuốn Phan đình Phùng
miếng bia ôm, miếng quán cóc, miếng phở đêm, miếng mì thất nghiệp...

Em Sài Gòn bao giờ em lên đường
nhớ mang cho anh
thật nhiều Việt Nam
thật nhiều Sài Gòn, thật nhiều Chợ Lớn, thật nhiều Phú Nhuận, Đa Kao
nhớ mang cho anh thật nhiều Thủ Đức và Gia Định
thật nhiều ngã năm, ngã bảy
thật nhiều ngoại ô, thật nhiều ngõ tối
thật nhiều ổ gà, thật nhiều mái tôn, thật nhiều ngõ lộ
thật nhiều bùn lầy đêm mưa
và thật nhiều số nhà năm bảy lần chồng chất lên chúng ta

Em Sài Gòn, bao giờ em đi
nhớ thăm hộ anh những hàng cây trong sở thú
đọc hộ anh những hàng chữ viết trên tường
thăm hộ anh những chiều mưa
những đêm cúp điện
những đầu ngày nóng hổi mệt nhoài trước mặt
những rạp ciné thường trực
những quán nước, những hàng hiên đã giữ chúng ta trong cơn mưa hạnh
phúc
nhớ mang câu vọng cổ trưa buồn nã nuột xuyên qua vách ván
nhớ mang truyện tình kết rất đẹp đêm cái lương thứ bảy
và nhớ mang cho anh một chút dịu dàng mà ở đây anh rất thiếu

Em Sài Gòn, bao giờ em đi...

Bùi Bảo Trúc

Nguồn: <https://hung-viet.org/a18079/tho-bui-bao-truc>

Xa Nhà Độc Thơ Hạ Chi Trương

Tưởng tượng mai về khu Ngã Sáu
Chiều ra đầu ngõ đứng trông xe
Có người quen hỏi: “Lâu không gặp?”
Đáp khẽ: “Đi xa mới trở về.”

Cũng hệt như Hồi Hương Ngẫu Thơ (*)
Tóc xanh giờ đã bạc như tơ
Tiếng quê nghe vẫn đầy âm cũ
Mà cũng lạ tai câu trẻ thơ

Ô hay, tiền bối Hạ Tri Chương
Tiền bối xa quê thuở Thịnh Đường
Sao thơ hệt chuyện bây giờ nhỉ
Thuở ấy mà sao cũng náo lòng

Tôi cũng như ông, đời biệt xứ
Trẻ ra đi, già vẫn tha hương
Mấy chục năm buồn trên xứ lạ
Tôi đọc thơ ông nát cả hồn.

BÙI BẢO TRÚC

(*) Hồi Hương Ngẫu Thơ của Hạ Tri Chương

Nguồn: <https://www.nguoi-viet.com/vuon-tho-nguoi-viet/mot-bai-tho-cu-nha-tho-bui-bao-truc/>

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại
<http://www.vietnamvanhien.org/BuiBaoTruc.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11900 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC